

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 42/11
15.06.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Г.И, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.406/11 од 27.05.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1011/10 од 27.10.2010. године, у седници већа одржаној 15.06.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.406/11 од 27.05.2011. године као основан и утврђује да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1011/10 од 27.10.2010. године повређена одредба члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у корист окривљене Г.И.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Петог општинског суда у Београду К бр.950/08 од 01.07.2009. године окр. Г.И. оглашена је кривом због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, за које дело јој је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године не изврши ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1011/10 од 27.10.2010. године, уважио жалбу браниоца, преиначио првостепену пресуду и окр. Г.И, на основу члана 355. тачка 2. ЗКП, ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1011/10 од 27.10.2010. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.406/11 од 27.05.2011. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да се захтев уважи и утврди да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окр. Г.И.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа, у присуству окр. Г.И. и браниоца, адв. Г.Ж. а у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1011/10 од 27.10.2010. године којом је окр. Г.И, на основу члана 355. тачка 2. ЗКП,

ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, са образложењем да није доказано да је учинила кривично дело за које је оптужена, донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, а ово из разлога што је другостепени суд у означеној пресуди дао нејасне и противречне разлоге.

Наиме, кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ постоји када учинилац дела не даје издржавање за лице које је по закону дужан да издржава а та дужност је утврђена извршном судском одлуком или извршним поравнањем у износу и на начин како је то утврђено извршном судском одлуком, или поравнањем.

Окр. Г.И. је пресудом Петог општинског суда у Београду П бр.3193/94 од 15.12.1994. године обавезана да на име издржавања свог малолетног детета исплаћује месечно износ од 15% гарантоване зараде у Републици, на руке његовог оца, као законског заступника, и то сваког месеца док за то постоје законски услови и поменута пресуда не буде измењена.

Током првостепеног поступка, на основу свих изведених доказа, неспорно је утврђено да окривљена није давала издржавање за своје малолетно дете у износу и на начин како је то утврђено наведеном судском одлуком.

Другостепени суд у разлозима цитиране пресуде наводи да је приликом доношења одлуке ценио да окривљена није испуњавала своју обавезу на начин како је то утврђено судском одлуком, али да та околност у конкретном случају није од значаја за другачију одлуку суда, јер је окривљена своју обавезу извршавала на другачији начин у износима који су виши од њене обавезе утврђене пресудом, који уопштени разлози су по оцени Врховног касационог суда нејасни и противречни.

Радња извршења кривичног дела из члана 195. став 1. Кривичног законика јесте недавање издржавања у износу и на начин како је то утврђено извршном судском одлуком или поравнањем, па се описано поступање окривљене ван испуњења обавезе утврђене извршном пресудом може ценити само генерално као допринос обавези издржавања њеног малолетног детета.

Наиме, издржавањем се обезбеђују основне животне потребе издржаваног лица, па износ и начин давања издржавања представља тачно утврђену обавезу у извршној судској одлуци или поравнању и лице које је дужно да даје издржавање нема могућност да произвољно одлучује о томе колико и на који начин ће то чинити, задовољавајући тако само неке од других потреба издржаваног лица, па чак и ако је то евентуално учињено у неком већем износу од утврђеног.

Према томе, тиме што је уважио као неспорну чињеницу да окривљена није давала издржавање у износу и на начин како је то утврђено извршном судском одлуком (чиме су се у њеним радњама стекла законска обележја кривичног дела за које је оптужена), а затим нашао да није доказано да је окривљена извршила кривично дело из члана 195. став 1. КЗ са напред наведеном уопштеном констатацијом, другостепени суд је дао нејасне и противречне разлоге и тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је, у смислу одредбе члана 425. став 2. ЗКП, утврдио да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1011/10 од 27.10.2010. године повређен закон у корист окр. Г.И, не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев подигнут.

Записничар - саветник

Председник већа- судија

Драгана Вуксановић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.